

LAIVAS

No. 45. Metai VII

Spalio-Oct. 29, 1927

BTSR valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XXI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

E v a n g e l i j a .

L e k c i j a .

MATO 18, 23-35.

EFEZ. 6, 10-17.

ANUO metu Jėzus pasakė savo mokyti-
niams šitą prilyginimą: Dangaus ka-
ralystė panaši į žmogų karalių, kurs
norėjo daryti apyskaitą su savo tar-
nais. Kuomet jis buvo pradėjęs daryti
apyskaitą, atvesta pas jį vienas, kurs
buvo jam kaltas dešimtį tukstančių ta-
lentų. Kadangi jis neturėjo, iš ko užmokėti, jo
valdovas liepė parduoti jį, jo pačią, vaikus ir
visa, ką turėjo, ir užmokėti. Tas tarnas parpuolęs
meldė jį sakydamas: Turėk link manęs kantrybės,
ir aš visa tau užmokėsiu. Valdovui pagailo to tar-
no; jis paleido jį ir dovanojo jam skolą. Bet tas
tarnas išėjęs rado vieną iš savo draugų tarnų,
kurs buvo jam skolingas šimtą denarų, ir nutvėręs
smaugė jį sakydamas: Atiduok, ką esi skolingas.
Jo draugininkas kniupščias meldė jį sakydamas:
Turėk link manęs kantrybės, ir aš visa tau už-
mokėsiu. Jis gi nenorėjo, bet nuėjo ir įmesdino
jį į kalėjimą, kolei užmokės skolą. Kiti jo draugi-
ninkai, matydami, kas darėsi, labai nuliudo; jie
atėjo ir papasakojo savo valdovui visa, kas buvo
įvykę. Tuomet jo valdovas pasišaukė jį ir jam ta-
rė: Nedorasai tarne, aš tau dovanojau visą skolą,
nes manęs meldei; argi tat nereikėjo ir tau pa-
sigailėti savo draugininko, kaip aš tavęs pasi-
gailėjau? Užsirutinęs jo valdovas padavė jį bu-
doliams, kolei užmokės visą skolą. Taip ir mano

BROLIAI: Stiprėkite Viešpatyje ir jo
stiprumo jėga. Apsivilkite Dievo šar-
vais, kad galėtumėte drąsiai stoti prieš
velnio žabangus. Nes mūsų kova yra
ne prieš kuną ir kraują, bet prieš kuni-
gaikščius ir valdžias, prieš šių tamsy-
bių pasaulio valdovus, prieš piktumo
dvasias padangėse. Todėl imkite Dievo šarvus, kad
galėtumėte priešintis piktoje dienoje ir visame
tobulai stovėti. Taigi, stovėkite susijuosę savo
strėnas tiesa, apsilikę teisybės šarvu ir kojas
apsiavę ramybės evangelijos pasiryžimu, prie viso
to imdami tikėjimo skydą, kuriuo galėtumėte už-
gesinti visas ugningas pikčiausiojo vilyčias. Pa-
siimkite ir išganymo šalmą ir Dvasios kalaviją,
tai yra Dievo žodi.

dangiškasis Tėvas jums padarys, jei kiekvienas
neatleisite savo broliui iš savo širdies.

Paroda Ukmergėje. Spalių 1 ir 2 die-
nomis Ukmergėje įvyksta žemės ukiu pa-
roda. Ekspozitai dar priimami. Už geres-
nius ekspozitatus bus duodami pagyrimo
lapai ir piniginės dovanos iki 150 litų.

“Trinitas.”

Lietuviai Svetur

Jau nuo senų metų lietuviai vyksta į įvairias pasaulio šalis. Toji emigracija ypatingai padidėjo po rusų su japonais karo. Tuomet tukstančiai lietuvių išvažiavo iš savo tėvynės, daugiausia į Suvienytas Amerikos Valstybes. Kiek anksčiau daugelis vyko į Argentiją, Škotiją ir Vokietiją. Toji emigracija po didžiojo Europos karo nei kiek nesumažėjo. Ir šandie šimtai lietuvių vyksta į svetimas šalis sau laimės ieškoti. Kadangi mūsų tauta yra maža, tai emigracijos klausimas mūsų gyvenime yra begaliniai svarbus.

Mes skaitome senovės raštuose, kad prieš pora šimtų metų, kai kuriems Lietuvos didžiunams tarpininkaujant, atvyko į Ameriką keletas šimtų lietuviškų šeimynų. Kur šandie yra tie lietuviai, nežinia. Matyt ištautėjo, virto anglosaksais amerikiečiais. Galima kartais užėti dar svetimtautišką pavardę, lietuviškai skambančią — tai viskas. Tikroji emigracija prasidėjo 1867-68 metais. Šandie čia skaitoma jau arti milijono lietuvių, kurie savo tikybine, finansine ir kulturine padėtimi lenktyniuoja su tėvynėje likusiais broliais.

Kiek vėliau, devynioliktojo šimtmečio paskutiniais metais, daugelis lietuvių vyko į kitas šalis. Vaikščiodami po Lietuvą agentai žydėliai, girdami Argentinos kraštą, taip kalbėdavo į žmones: "Ui, tenai labai puiku... Kaip pasilipi ant kalnelio, tai matai Jeruzalę, o jeigu rami diena, tai girdi kaip varpai Ryme skambina!" Na, ir važiavo žmonės į

laimės šalį. Teko sutikti grįžusių iš Argentinos. Išgirsti visokių baisenybių.

Ištisos lietuvių šeimynos apsigyveno Rusijos didesniuose miestuose. Tenai, ypatingai Sibire, jau buvo ne maža ir tremtinių. Tokiu budu susidarė kolonijos, kurių tarpe pagarsėjo Čornaja Padina. Šį rudenį keletas vaikinių iš Čornos Padinos įstojo į Lietuvos universitetą. Suskilus Rusijai ir įsikurus atskiroms valstybėms, randame šandie lietuvių Latvijoje ir Lenkijoje. Latvių sostinėje Rygoje yra didelė lietuvių kolonija, kurioje esama daug lietuviškų draugijų. Rygos lietuvių jaunimo draugija "Rytas" pereitą vasarą atsiuntė į Pavasarininkų Kongresą Kaune daugelį delegatų. Jų choras ir sportininkai konkursuose paėmė pirmas dovanas, pralenkdami ir Amerikos vyčius. Lenkų sostinėje Varšavoje lietuviai yra gana skaitlingi. Jie čia turi net ir savo bažnyčią, kurią jiems pavedė kunigaikštienė Radvilienė.

Kitos dvi žymesnės kolonijos buvo Anglija ir Vokietija. Anglijoje lietuviai gražiai susiorganizavę Londone. Turi savo parapiją ir draugijas. Bet didesnis lietuvių skaičius yra iškrikęs po įvairius Škotijos miestelius. Čia jie turi savo savaitraštį "Išėivių Draugą". Laimingi šie išėiviai nuolatos turėdami gerus dvasios vadus. Jie tai ir rupinasi išėivijos tikybine ir kulturine pažanga.

Negalima tai pasakyti apie Vokietijos lietuvius. Daugiausia lietuvių yra Essen mieste ir jo apielinkėse, arba

kaip lietuviai sako Esuose. Čia lietuvių yra keleta tukstančių žmonių. Šita kolonija mūsų tautai yra žuvusi. Prie jos žuvimo prisidėjo dvi priežastys. Viena, jie neturėjo savų dvasios vadų. Tiesa, vokiečių katalikiškas laikraštis "Sontag-
blatt" kiekvieną šeštadienį paskelbdavo lietuvių kalba pamaldas, bet tuomi ir visa baigėsi. Jie smarkiai suvokietėjo. Antra priežastis, kuri jų tautinę gyvybę užbaigė tai buvo ta, kad Lietuvos valdžia įsakė jiems užsiregistruoti ir, žinoma, kas metai už tą registraciją gerai užsimokėti, kuomet jie, kaip ir visi tuo metu Vokietijos gyventojai, kovojo iš bado už savo gyvybę. Žmonės suerzinti (mes galime prisiminti prieš keleta metų panašią pas save Amerikoje registraciją; pas mus bado nebuvo, bet upas mūsų išėivijoje toli gražu ne palankus!) ir vokiečių pakurstyti didžiūmoje užsirašė Vokietijos piliečiais. Taip ir sunyko Esų lietuviai.

Lietuvos vargai ir nelaimės išblaškė lietuvius po visą pasaulį. Jų šandie randame Australijoje, Afrikoje; kiek arčiau Lietuvos — Prancuzijoje. Bet jie yra išsiblaškę, neskaitlingi ir silpni. Vienok šandie nėra pasaulyje tokio krašto, kame lietuvių negyventų. Kaip įdomu pačiam prisiminti. Štai, mano vienas geras pažįstamas turi didelį vynuogių ukį Elzacijoje: kitas valdo dideles avių ganyklas Pireniejų kalnuose; mano draugo brolis yra Pietinėje Afrikoje vienos didelės kasyklos užveizdas; kito draugo dėdė yra didelis turtuolis milijonierius, valdąs keleta dvarų Montevideo apielinkėje: mano paties geras ir

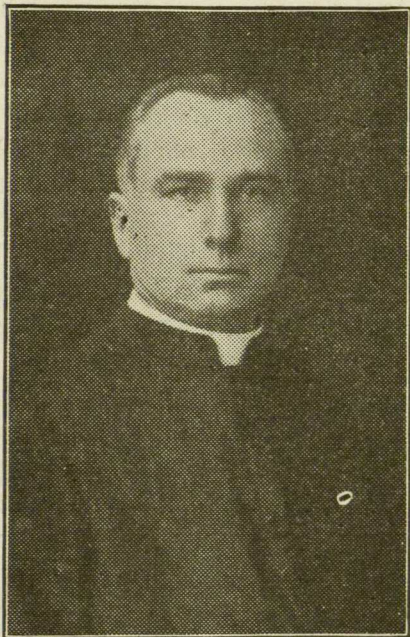
brangus draugas yra garsaus Filipinų Salų Manilos universiteto profesorium; kitas vėl Madagaskaro saloje vienuolių misijose dirba statybos darbus; ir t. t. Ką bekalbėti apie mūsų Šiaurinę Ameriką! tų lietuvių gyvena įvairiose šalyse ir dirba sunkų darbą savo buviui pagerinti.

Po didžiojo Europos karo emigracija iš Lietuvos ir vėl smarkiai prasidėjo. Tik deja, Suvienytos Amerikos Valstybės uždarė savo sieną. Iš Lietuvos tegali važiuoti per 300 žmonių, bet ir tie patys didžiūmoje žydai. Visgi tai yra charakteringas reiškinys. Amerikiečių konsulate Kaune sekretoriaus pareigas eina žydas, airiška pavarde, kuris save vadina rumunu. Jo nuosprendis lemia lietuvių vykimą Amerikon. Ateina į konsulatą lietuvis studentas, noris vykti Amerikon, kur jį kviečia turtingi giminės ir žada jam pašalpą universitetui eiti, sekretorius, pakamantinėjęs studentą, pasako, kad nepakanamai mokąs angliškai. Ateina jaunas žydas, jam tuojau leidžiama važiuoti į Ameriką virš kvotos studento teisėmis, nežiurint ar jisai moka ar nemoka angliškai. Ką ir bekalbėti apie vargdienį lietuvių sodietį! Patsai žinau keleta panašių faktų. Mūsų atatinamos įstaigos turėtų pasirupinti šitai kliučiai pašalinti.

Apie plačiąją lietuvių emigraciją į Šiaurinę ir Pietinę Ameriką pakalbėsime vėliau.

J. N.

A. A. KUN. PRANAS JAKŠTYS.

Kunigo pasiuntinybei aptarti šv. Bažnyčia paima šiuos šv. Evangelijos žodžius: "Viešpaties Dvasia ant manęs, todėl jis patėpė mane ir siuntė mane nešti linksmos naujienos beturčiams, gydyti tų, kurių širdis sutrinta; skelbti atvadavimo apkaltiems ir akliems, kad jie atgaus regėjimą, išliuosuoti sulaužytųjų, apipasakoti maloningų Viešpaties metų ir atsilyginimo dienos". (Luk. 4, 18-19). Kokios prakilnios kunigo luomo pareigos! Taip, kadangi kunigas yra Kristaus vietininkas. Šv. Paulius Apatalas sako: "Taigi, mes einame pasiuntinių pareigas Kristaus vietoje, lyg kad Dievas ragintų per mus". (2 Kor. 5, 20). Todėl kiekvienas kunigas, sulig savo gabumais, daro daug gera žmonėms.

Tokiu buvo ir a. a. kun. Pranas Jakštys. Jisai per savo 37 kunigavimo metus sunaudojo visus gabumus Dievo garbei ir žmonių nemirtingų sielų išganymui. Nepaliko nepajudinęs nė vienos dirvos, kurioje tik jautėsi galįs šį-tą dirbti. Kun. Pranas Jakštys gimė gegužio mėnesyje 1866 metais Skaizgirių kaime, Sintautų parapijoje, tuomet Niumiesčio, dabar Šakių apskrities. Tai taip vadinama zanavykų šalis. Tokiu kun. Jakštys ir pasiliko savo visą gyvenimą, matyt giliai paveldėjo savo bočių papročius ir jiems tetinkamas ypatybes. Baigęs pradinį mokslą Sintautuose ir aukštesnį Marijampolės gimnazijoje, istojo į Dvasinę Seinų Seminariją. Čia po penkių mokslo metų 1890 m. buvo išventintas į kunigus.

Jo pirmutinės darbuotės dirva buvo Lietuvos įvairiose parapijose, kaip paprastai kunigui kad tenka dirbti. Paeiliui jisai ėjo vikaro pareigas Garliavoje, Šunskuose, Punske ir Smalėnuose. Savo draugų kunigų kviečiamas 1896 metais atvyko į Ameriką ir apsigyveno tuomet pas kun. Varnagirį Brooklyn, N. Y. Susirgus kun. J. Žiliui gerklės džiova ir išvykus jam į Vokietiją gydytis, kun. Jakštys užėmė jo vietą Bostone. Po dviejų metų kun. Žilius pasveikęs sugrįžo atgal į savo vietą, tai kun. Jakštys, kviečiamas savo draugo kun. dr. Staniukyno, kuris tais laikais rupinosi Seserų Kazimieriečių kurybės pradžia, užėmė jo parapiją Mt. Carmel. Čia jisai išbuvo beveik keturis metus. Pakviestas kun. Staknevičiaus į savo parapiją daugiau jau negrįžo, tai

kun. Jakštys taip ir liko Newarko klebonu.

Anais laikais Newark kolonija buvo didelė ir garbinga. Joje buvo daug gerų darbuotojų, bet tarp to daugelio buvo ir šlamšto, kurie ardė parapijos tvarką, už svetimas klaidas kaltino kun. Jakšti, jį graužė. Kun. Pranas visuomet ramus nenorėjo kovoti su žmonėmis. Jiasi visuomet pasirinkdavo paskutinę vietą. Tai aišku matyti iš jo viso gyvenimo. Jisai visuomet tikrai kitus klebonus pavaduodavo, patsai tos garbingos vietos neieškojo, bet aplinkybės jį priverstė po ilgų kunigavimo metų tas pareigas paimti. Todėl, eidamas šiuo savo nusistatymu, jisai pasitraukia iš tos parapijos, kitam užleisdamas vietą. Dievas matyt nelaimino newarkiečiams, nes tenai jau nuo seno nėra Jo palaimos.

Pasitraukęs iš užimamos vietos, kun. Jakštys atvyko į Harrison, N. J. ir čia sukūrė naują parapiją. Pastatė didelį gražų sklepą, kuriame įruošė bažnyčią. Iš to sklepo su laiku, pastačius naują bažnyčią, buvo galima padaryti graži salė. Šalė bažnyčios pastatė kleboniją ir nupirko dar vienus namus, kuriuose gyvena vargoninkas. Matyt čia jo daug pasidarbuota, kad teliko skolos ant viso parapijos turto tikrai dešimtis tukstančių dolerių. Jau buvo daromi planai naujai bažnyčiai statyti, kurie, deja, teks jo įpėdiniui realizuoti. Kun. Jakštys savo sukurtoje parapijoje pragyveno vienuolika metų ramiai ir gražiai tarp žmonių besidarbuodamas. Jisai mylėjo savo žmones ir jį žmonės

mylėjo.

Tinkamai sutvarkęs savo parapiją, laisvą laiką praleisdavo rašymui. Jisai mėgo rašyti ir jam sekėsi. Visu pirma jisai išleido maldų knygelę, pašvęstą Švenč. Dievo Motinos Marijos Sopulingos, jo pastatytos bažnyčios Globėjos, garbei. Paskui parašė didesnę veikalą, užvardintą "Žmogaus Tikslas". Šitoji knygutė yra parašyta konferencijų arba pamokslų formoje apie svarbiausius žmogaus gyvenimo klausimus. Pati knygutė lengva kalba ir labai įdomi. Jinai tinka visiems lietuviams katalikams ir nekatalikams pasiskaityti.

Kitą panašią knygutę parašė apie "Bažnytinę Valstybę". Joje autorius išaiškino Bažnyčios Valstybės kilimą, jos gyvavimą ir pagaliau užgrobimą. Kadangi prieš pora metų, kuomet toji knygutė išėjo, Lietuvos valdžia buvo ne per geriausiuose santykiuose su šv. Sostu, tai toji knygutė turėjo didelės vertės. Aukštoji lietuvių dvasiškija tą knygutę labai įvertino ir pradėjo rūpintis, kad už tą nuopelną kun. Jakšti pagerbus. Nemarios atminties Arkivyskupas Matulevičius įteikė Romoje atitinkamai Kongregacijai raštą, kad kun. Jakščiui būtų suteiktas pažymis "Pro Ecclesia et Pontifice". Tai buvo 1926 metų pavasarij.

Tuo pačiu laiku Arkivyskupas Matulevičius atvyko į Ameriką. Sugrįžęs Jo Ekscelencija į Lietuvą, rado tenai jau socialistų valdžią, kuri apie Bažnyčios reikalus nenorėjo nei kalbėti. Čia Arkivyskupas Matulevičius sunkiai dirbo, skubėjo visa sutvarkyti ir ruošėsi

tuojau vykti į Romą, kad tenai užbaigti įvairius pradėtus darbus ir reikalus; jų tarpe ir kun. Jakščio klausimą. Reikėjo laukti naujo paskyrimo. Šv. Tėvas pavasaryje paskyrė Lietuvai internuncijų Arkivyskupą Scioppa. Jisai vedė nebaigtus reikalus prie jų užbaigimo. Kun. Jakščio reikalas pateko į Lietuvos Internuncijatūros rankas. Vasarą daugelis klausimų buvo užbaigta ir pasiųsta į Romą. Su jais ir kun. Jakščio poaukščio klausimas. Romos Kongregacija, kuriai teko jo klausimu rupintis, pranešė kun. dr. Rėklaičiui, kad kun. Pranui Jakščiui Jo Ekscelencijos Arkivyskupo Matulevičiaus prašytas poaukštis yra suteiktas. Nereikėjo jam jau to poaukščio, nes iš Newarko buvo pranešta, kad kun. Jakštys mirė. Nesulaukė savo užtarnauto pagerbimo šiame pasaulyje, bet už tai atsiims nuo Viešpaties Dievo daug didesni ir brangesni atlyginimą už savo darbus Jo garbei.

Kun. Jakštys nebaigė savo darbuotės literatinėje dirvoje, išleidęs minėtas knygas. Jisai ir toliau darbavosi, rašė. Paskutiniai metai jisai ruošė spaudai didelį apologetinį veikalą, kurio pirmutinę dalį prieš pat savo paskutinę ligą ir mirtį pasiuntė į Kauną šv. Kazimiero Draugijai. Iš savo raštų kun. Jakštys jokios naudos neturėjo. Visa jisai pavedė labdaringsiems tikslams, aukodamas mokykloms, organizacijoms, vienuolynams. Čia jisai buvo sukrovęs savo nedidelį turtą. Jisai ir liko lietuvių švietimui. Jisai gausiai rėmė apšvietą, duodamas gausių aukų aukštesnį mokslą einančiam jaunimui

ir mūsų lietuviškoms įstaigoms.

Seselės Kazimierietės ir Pranciškietės buvo artimos jo duosniai širdžiai. Ne mažiau jisai mylėjo ir bernaičių kolegiją, kuriai paliko daugelį knygų ir kurios jisai buvo garbės remėjas. Lietuvoje irgi daugelis patyrė jo duosnumo, kaip Seselės Kazimierietės Pažaislyje, Ateitininkai, Pavasarininkai, Marijonų gimnazija Marijampolėje ir kiti. Nesukrovė jokių turtų, nes jų nemėgo ir kuomet atliekamą skatiką turėjo, tar nepamiršo nei giminių, nei moksleivių, nei vargdienių. Už jo gerą širdį Visagalis Tėvas jam bus gailestingas.

Kun. Jakštys mirė poilsio metu Philadelphijoje 27 dieną rugpiučio mėnesio. Palaidotas Harrison-Newark kapinėse, Laidotuvėse dalyvavo skaitlingas draugų kunigų būrelis ir didelė minia tikinčiųjų. Gražiai jį atminė Newarko parapija, suruošdama iškilmingas už jį pamaldas ir Marian Hills Kolegija, kurios koplyčioje irgi buvo atlaikytos gedulingos pamaldos už savo garbės narį ir geradėją. Teilsisi Viešpatyje, Kurio vynyne ilgus metus tarnavo Lietuvos geras sunus svetimoje žemėje.

J. N.

Kiek cukraus suvartoja Lietuva. Statistikos daviniais, kasmet Lietuvoje suvartojama 20,000 tonų cukraus, kurio kaina siekia netoli 20 milijonų litų. "Tr-tas."

Prašo dovanoti knygų Vilniaus lietuviams moksleiviams. Vilniui vaduoti sąjungą (Kaune, Laisvės alėja 61.) prašo nepriklausomos Lietuvos jaunuomenę aukoti atliekamas knygas pavergtiems broliams vilniečiams moksleiviams. "Tr-tas."

Tretininkų Žinios.

Lapkričio mėnesio atlydai.

1. Visų Šventų diena — generalinė absoliucija.

2. Vėlinės — visuotini atlydai už vėles skastykloje kenčiančias kiekvieną kartą, kuomet aplankoma tą dieną bažnyčią ir sukalbama keletas poterių šv. Tėvo intencija.

19. Šv. Elzbietos, Vengrų karalienės, Tretininkų globėjos — generalinė absoliucija ir visuotini atlydai.

21. Švenč. Panelės Marijos atnašavimo šventė — generalinė absoliucija.

25. Šv. Katrinos — generalinė absoliucija.

Galima apturėti atlydai šiomis dienomis:

1. Dienoje įstojimo į tretininkus ir profesijos dienoje.

2. Mėnesinio tretininkų susirinkimo dienoje.

3. Tris dienas į mėnesį sulig savo pasirinkimu.

4. Kiekvieną antradienį, pašvęstą šv. Antano garbei. Reikia aplankyti viešai išstatytas Švenč. Sakramentas.

5. Kiekvienas tretininkas gali apturėti atlydus pirmoje mėnesio subatoje, kuomet laikomos šv. Mišios Švenč. Panelės Marijos Nekalto Prasidėjimo garbei.

7. Galima apturėti tolygus visuotiniai atlydai kiekvieną šeštadienį arba sekmadienį, kuomet per dvylika tokių dienų kalbamos maldos Švenč. Panelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo garbei. Pertrauka šiose dvylika dienų yra negalima.

8. Kiekvieną mėnesio septynioliktą dieną. Tikrai reikia atlankyti viešai išstatytas Švenčiausias Sakramentas ir pasimelsti prie šv. Paskalio, kuris yra skaitomas ypatingu Švenč. Sakramento garbintoju.

9. Kiekvieną dieną per šešis sekmadienius į metus, pasimeldus į šv. Liudą vyskupą. Jeigu sekmadieniai yra užlaikomi paeiliui, tuomet apturima visuotini atlydai.

Kad šituos visus atlydus žmogus galėtų įgyti, jisai turi prieiti išpažinties, priimti šv. Komuniją, aplankyti bažnyčią ir sukalbėti sulig šv. Tėvo intencija keleta poterių.

Tretininkai draugijos prasmėje.

Tretininkų Santvarka stovi aukščiau už visas kitas draugijas ir organizacijas, nes tretininkai stovi pirmose katalikų dvasinio gyvenimo eilėse. Tretininkai turi būti tuo ryšiu, kuris rištų dvasiškiją su kitomis katalikiškomis draugijomis. Tretininkai privalo pagelbėti dvasiškijai kurti, plėsti ir auklėti įvairias parapines draugijas, kurios neužmirštų savo reikaluose tikiškinio pagrindo.

Patsai pagrindinis tretininkų draugijos tikslas yra paties asmens kilimas tobulybėje ir dėjimas visų pastangų, kad ir kiti žmonės, su kuriais jam tenka susidurti, susirupintų dvasios reikalais ir ieškotų savo gyvenime gilesnio tikiškos pažinimo bei doresnio tos tikiškos dėsnių pildymo. Blogas tasai katalikas, ir juo labiau tretininkas, kuris savo doru katalikišku gyvenimu nešviestų kitiems kaip prakilnus pavyzdys.

Kiekvienas žmogus savaimi yra draugijinis. Jisai yra draugijoje-šeiminoje gimęs ir augęs, visą laiką draugijoje-visuomenėje gyvenęs, todėl jisai ir turi taikintis prie žmonių. Blogai gyvendamas, jisai teikia blogą, gerai gyvendamas — gerą pavyzdį. Tretininkų todėl ir yra užduotis žmonių draugijoje šviesti gražiu doru pavyzdžiu ir visus traukti arčiau prie Švenč. Jėzaus Širdies.

Uršulės Nelaimės

(Tėsinys).

Marytė, kuri buvo jau nurimus po pirmųjų ašarų, dabar vėl pradėjo gaudžiai verkti. Mažučiai vaikučiai, lyg atjausdami savo nelaimę, taip pat ėmė verkti.

“Nurimkite! Nurimkite! mano brangūs angelėliai! Dieve mano! Dieve mano! gelbėk juos ir priduk man jėgų persiskirti su jais.”

“Mama, jei tu išeini ir aš einu su tavim,” šaukė mažutė mergelė.

Šie žodžiai priminė motinai, kas jos laukia. Ji suėmė visą savo energiją, visą valios galybę viską baigti kuoreičiausia. Todėl ji rintai tarė:

“Tu turi likti čia ir rupintis savo mažais broliukais. Tu turi būti mažoji mama, tavo broliukų angelas sargas. Prižiūrėk juos, kad jiems nieko netrukų; išmokyk juos melstis ryte ir vakare”.

Mažoji Marytė, netekusi kvapo nuo verksmo ir gaikščiojimo, negaėjo nieka atsakyti. Jos motina toliau kalbėjo.

“Neverk daugiau; galbut, aš tuojaus sugrįšiu,” ji pridurė, besistengdama išlaikyti visą vidują jausmų audrą.

“Taip, taip, mama, tu sugrįši ryto, šiandien, galbut šį vakarą. Aš melsiu Dievą visomis mano širdies jėgomis”, sušuko mergelė su visu užsidedusiu karštumu; ir tuojaus perėjo, kaip paprasta tokiam amžiuje, nuo audringo liudėsio prie pilniausios vilties. Uršulė vėl ją prispaudė prie savo širdies, nes

ji neturėjo tokios vilties, kokia tik ką buvo išreikšta. Tuom tarpu mažytis Juozukas pasistvėrė motinos ranką ir bandė numauti žiedą, kuris šviesiai blizgėjo ant jos piršto.

“Mano tetos Frulardienės žiedas!” ji šuktelėjo, kaip ir užgauta kokios staigios minties. Prisiminus jos giminaičio Frulardo patarimą ir savo pasižadėjimą nelaimės valandoje duoti jam apie tai žinią, ji tuojaus pasišaukė tarnaitę, kuri įėjo vergdama su mažu prirengtu ryšuliu.

“Onute, ar tu ištikrųjų myli mane? Ar galiu aš tavim pasitikėti?” užklusė tarnaitės Uršulė.

“O ponია! Taip myliu kaip savo tikrą motiną!” tarė vargšė mergina su tokiu giliu nuoširdumu, kad apie jos meilę ir prisirišimą neliko jokios abejonės.

“Prižadėk man, kad padarysi, ko aš tavęs prašysiu — .”

Ona išsiėmė iš savo kišenės savo ražančių, su pagarba pabučiavo jį ir tarė: “Aš prisiekiu šiuomi kryžium!”

“Labai gerai!” atsakė Uršulė. “Aš tokio įtikinimo nereikalavau. Klausyk dabar manęs gerai. Kaip tik aš išeisiu iš šių namų, paimk mano vaikučius ir nugabenk pas mūsų gerąjį kaimyną Kermelą ir paprašyk, kad jie juos paglobotų, iki tu sugrįši. Po to tuojaus keliauk į Lardaką, kuriame gyvena mano giminaitis, karininkas. Pasimatyk su juo pačiu. Kuomet busita tik judu du vienu, ne kitaip, duok tada jam šį žie-

da ir trumpai pasakyk, kas su manim atsitiko.

Nuo tavo ištikimybės ir uolumo pildant tai, ką pasakiau priklausys išgelbėjimas gal but nuo mirties manęs ir tų dviejų garbių kunigų.”

“Buk rami, mano geroji poniute,” atsakė mergina, visiškai pagauta tokiu pasitikėjimu ir pasiuntinybe. Seržantas Frulardas turi gauti šį žiedą, nors man gyvybę reiktų paaukoti!”

Uršulė padavė ranką savo tarnatei, kuri ją pasistvėrus bučiavo ir plovė savo graudžiomis ašaromis.

Dabar Lefortienė, jau labiau atgijusi nuo prašvitusios išgelbėjimo vilties, vargšė motina išbučiavo savo vaikelius dar kartą ir nuėjo pas republikonų kareivius, nuliudus, bet visiškai rami ir tvirta.

SKYRIUS VIII.

Nugalabinimas.

Vos trys dienos praėjo nuo suėmimo p. Lefortienės ir jos svečių, o nuosprendis jau buvo paskelbtas.

Nors Tregio teismas to negalėjo padaryti ir reikėjo suimtuosius siųsti į Lanioną, bet pilietis Šeduba buvo taip greitas šiame reikale, kad viskas įvyko trumpiausią laike.

Buvo gegužės mėnesio trečia diena. Saulė spindėjo visame savo skais-tume. Išrodė, kad ji kaip ir kokiai šventei pritarianti.

O taip. Buvo tą rytą kraujageriams šventė. Miesto rinkoje stovėjo jau parengta gilotina kirsti pasmerktųjų galvas. Žiopsotojų minios aplinkui grudo-

si. Nors neretai jiems tekdavo matyti kruvinus reginius, bet šios dienos — juos ypatingai viliojo.

“Kaip greitai jie čia atsiras?” kalbėjo jauna moteris-žuvininkė, sprausdamasi per visus arčiau nelabosios mašinos, matyt, norėdama geriau viską matyti ir girdėti.

“Tai tu taip labai pageidauji matyti kraują!” tarė jam vienas vidutinio ugio vyras pusiau pašiepdamas, pusiau suerzintas. Jo veidą sunku buvo įžiūrėti, nes jis turėjo užsismaukęs savo raudoną kepurę ant akių ir pastatęs apikaklę iki ausų.

“Na, matai, aš palikau savo mažiuką vienu vieną lopšyje. Aš bijau, kad jis gali išbusti, jei čia tęsis labai ilgai.”

“Ir tu manai vienok čia pasilikti ir laukti?”

“O žinoma. Na tai kaip?”

“Tai čia turi buti daugiau kas, kaip paprastas smalsumas?”

“Smalsumas: kalbėk sau! Jug ne kasdien mes matome, kaip dviem kunigam vienu kirčiu nukirs galvas.”

“Jau nekalbant apie moterį Lefortienę, apie kurią kalbama, kad ji yra labai graži, jei tikėti tiems, kurie ją matė,” pastebėjo vieno krautuvninko sunus, įsimašydamas į kalbą.

Galima buvo pastebėti, kaip žmogus su raudona kepure kruptelėjo.

“Man pasakojo,” tarė jis nusigan-dusiu balsu, kad ji bus nugalabinta Tregyje, o ne čia.”

“Tau pasakė teisybę, pilieti,” tarė žuvininkė, “aš tuos dalykus gerai žinau.”

(Bus daugiau)

Katalikų Pasaulys

Katalikų Vyrų Tarybos Suvažiavimas. Nacionalės Katalikų Vyrų Tarybos sekretorius Dolle paskelbė, kad Tarybos metinis suvažiavimas šiemet įvyksta Detroit, Mich., spalio 16—18 d. Anot jo, suvažiavimas visais žvilgsniais bus svarbus ir įdomus. Suvažiavime kalbės kardinolas, senatorius ir gubernatorius. Be to, bus gal trys vyskupai.

Kardinalu — kalbėtoju bus kardinolas Hayes, New Yorko arkivyskupas. Senatoriu kalbėtoju bus senat. Ashurst iš Arizona.

Kardinolą pasitikti bus surūdštos nepaprastos iškilmės. Detroito dioclezijos vyskupas Plagens su monsignorais ir kunigais palydovais vyks į New Yorką Jo Eminenciją atlydėti į Detroitą. Detroito kardinolą svečią pasitiks skaitlingos katalikų organizacijų delegacijos.

Tikėjimo Platinimo Dr-jos Konferencija. CHICAGO, Ill., spal. 12. — Vakar čia prasidėjo trečioji metinė Tikėjimo Platinimo Draugijos vyskupijų direktorių konferencija.

Konferencija įvyko Stevens hotely. Pirmininkauja monsign. W. Quinn.

Po pamaldų direktoriai susirinko į paskirtą salę, kur konferenciją atidarė Jo Eminencija Kardinolas Mundelein. Pirmuoju kalbėtoju buvo arkivyskupas Marchetti-Selvaggiani, Šventosios Propagandos Kongregacijos sekretorius ir Pontifikalės Tikėjimo Plat. Dr-jos prezidentas. Arkivyskupas specialiai atvyko iš Romos dalyvauti diocezių direktorių konferencijoje. Jo Aukštoji Malonybė kalbėjo temoje “Šventasis Tėvas ir Misiijos”.

Direktorius Quinn paskui paskaitė Šventojo Tėvo laiką į diocezių direktorius ir į visus kunigus, kurie darbuojasi Tikėjimo Platinimo Draugijoje. Šventasis Tėvas jiems visiems teikia apaštalinį lai-

minimą.

Tikėjimo Platinimo Draugijos tikslas yra išlaikyti šv. Misiijas įvairiose šalyse.

Vokietija. — Popiežiaus nuncijus Berlyne, arkivyskupas Pacelli, iš Trier į Dortmundą į Katalikų suvažiavimą nuvyko orlaiviu.

Popiežiaus nuncijus buvo Triere, kur dalyvavo ikilmėse pagerbti šv. Matą Apaštalą, kurio relikvijos jau 600 metų tame mieste sudėtos. Iškilmių pabaigoje nuncijui nebuvo galima geležinkeliu suspėti į katalikų suvažiavimo atidarymą Dortmund'e. Tad Vokiečių pirklybos ministerio parėdymu nuncijui pristatytas orlaivis ir tuo pačiu laiku iš Rhinlando kontrolės komisijos gautas leidimas.

Arkivyskupas Pacelli ne pirmu kartu skrido orlaiviu 1926 metais jis iš Berlyno skrido į Breslau — taip pat į Katalikų suvažiavimą. Praeitais Naujais Metais Berlyne nuncijus kalbėjo apie svarbumą susisiekiimo oru.

Visuotiname Katalikų Vokiečių Suvažiavime Triere dalyvavo daug vyskupų, abatų ir daugybė kunigų. Iškilmingoje procesijoje dalyvavo dešimtys tukstančių katalikų. Buvo atstovaujama valstijos ir miesto valdžia, taip pat parapijos, įvairios katalikų organizacijos ir darbininkų unijos. Nuvykusį nuncijų sveikino miesto majoras ir vyskupas Bornewasser.

Pasibaigus procesijai arkivyskupas Pacelli bazilikoje sakė pamokslą. Jis pareiškė, kad Triero apielinkė yra šventa vieta. Šios žmonių gentkartės priedermė iškėlus nešti Kristaus papartį žmonių ir tautos naudai.

MUSŲ DARBAI

Marian Hills.

Pradėtas mokslo metas eina pirmyn. Šiomet jau esama daugiau pažangos negu pernai kad buta; daugiau žmonių — daugiau jėgų. Šiais mokslo metais yra šeši mokytojai. Mokinių ne daug tepasidaugino, kadangi šeši studentai, baigusieji pavasaryje kolegiją, išvyko ši rudenį į Lietuvos Universitetą Kaune.

Mokytojais yra šie kunigai: gerb. kun. F. Kudirka moko matematikos, kun. J. Navickas — lotynų kalbos; kun. Messy — prancuzų kalbos ir muzikos; kun. Bublys — lietuvių kalbos ir istorijos; kun. J. Jusevičius — anglų kalbos ir prigimties mokslų; ir klerikas P. Biskis — graikų kalbos. Kolegijos benas žymiai padidėjo. Perna buvo 12, šiomet gi jau yra 18 asmenų bene. Ir patys beno dalyviai geriau perėmė muzikos meną.

Pereitą pavasarį kolegiją baigė ir į Lietuvą išvažiavo šitie studentai klerikai: — Alfonsas Jagminas ir Pranas Skruodenis iš Brooklyn, N. Y.; Kazimieras Drazdys iš Chicago, Ill.; Julius Jaskelevičius iš Lawrence, Mass.; Adomas Juškevičius ir Adomas Markunas iš Worcester, Mass. Jie visi pastojo į Lietuvos Universitetą Kaune, į filosofijos-teologijos skyrių. Arčiau pažinę Lietuvą daugiau ją pamylės; geriau išmokę lietuvių kalbos — atneš didesnės naudos savo Amerikos lietuviams, juo labiau, kad visi jaunikaičiai yra išeivijos vaikai, Amerikoje gimę ir augę. Iš jų tai ir reikia tikėtis gerų darbuotojų mūsų visuomenėje, nes budami tos išeivijos vaikai, jie ją geriau supranta ir nuoširdžiau jų reikalus atjaučia.

Studentai po atostogų, įėję į paprastas mokslo vėžes, pradėjo tvarkyti ir savo veikimą. Greitai susitvarkė jie savo

draugijas, kaip literatinį, dramatinį ir sporto ratelį. Išsirinko valdybas. Toksai draugijinis gyvenimas kaip tik jiems duoda geros progos pasilavinti organizaciniame gyvenime — tai prisiruošimas prie visuomeninio veikimo. Dar jaunais budami jie tą gyvenimą pamėgsta, tai užaugę įdeda į jį savo visas pajėgas.

Šiais metais mūsų kolegija nustojo keletos gerų prietelių ir remėjų, kurių tarpe vienas nuoširdžiausių buvo a. a. kun. Pranas Jakštys. Jisai ir moraliniai ir medeginiai rėmė tą jaunutę Amerikos Lietuvių įstaigą. Mūsų maldos ir troškimai yra tie patys — kad Viešpats Dievas mūsų prieteliams būtų maloningas už jų gerą širdį, kuria jie taip gausiai ir nuoširdžiai prisidėjo prie Jo garbės pakėlimo.

Nors gerų prietelių netekimas duoda mums progos nuliūsti, visgi mes kartu ir džiaugiamės, atmindami tai, kad jie ne vieni mums buvo palankūs ir gausūs. Mes turime ir daugiau gerų prietelių, kuriems visuomet yra įdomu ką mes veikiamo. kokią pažangą padarėme ir t. t. Kaip pernai, taip šiomet, mes reiškiamo gilios vilties, kad tie prieteliai savo gausiomis aukomis mūsų jaunutę įstaigą parems ir savo "Dienos Uždarbį" jos naudai paaukos. Bendromis jėgomis mes galėsime sparčiau augti ir didesnės naudos atnešti mūsų visuomenei.

M. N.

Kolegijos Remėjai:

U. B., Newark, N. J. (garbės rem.)	\$100.00
Kazimieras Savickas Brooklyn, N. Y. (amžinas rem.)	40.00
M. Budėnas, Detroit, Mich.	3.00
Mrs. Gečienė, Chicago, Ill.	3.00
Geradariams nuoširdžiai dėkoja	

Remėjų Centras.

(Bus daugiau).

Amerikos Lietuvių Žinios.

CAMBRIDGE, MASS. N. P. P. Švč. lietuvių par. klebonas, rugsėjo 19 d. minėjo savo 10 metų kunigavimo sukaktuves. Kun. F. Juškaitis dar tebestudentaudamas pasižymėjo naudingais mūsų išėivijai darbais. Pasakė kaip tik anais laikais daug naudingų prakalbų. Labai daug dirbo Moksleivių, Vyčių, o ypač Blaivininkų orjose ir budamas jų valdybose ir redaguodamas moksleivių ir blaivininkų organus. Darbavosi ir kitose mūsų organizacijose ir tebesidarbuoja. Sutvarkė ir išaugino Cambridge parapiją. Radęs apie \$50,000 parapijos skolos ją mažino ir parapijos turtą augino. Papuošė bažnyčią naujais įtaisais ir nupirko Seserims namą. Jau antras metas kaip pavyzdingai gyvuoja parapijinė mokykla kur ir mokytojauja Nukryžiuoto Jėzaus Seserys. Parapija skolų turi tik apie \$18,000. Gerb. jubiliumui linkime ilgiausių metų.

Aušros Vartų par. Chicago. Šioje kolonijoje dabar svarbiausiu darbu yra plenuojamasai parapijos bazaras. Žmonių tarpe apie bazarą jau pasklido kalbos ir visi gerieji parapijonai šneka apie to bazarą gerą pasisekimą. Ketinama sušaukti visų darbuotojų susirinkimą. Kiti sako, kad tokiam svarbiam ir dideliui darbui reikia visų parapijonų susirinkimo. Biznieriai neužmiršta savo pareigų. Kai kurie biznieriai sako, kad tame reikale reikia šaukti biznierių susirinkimą.

Aišku, kad šių metų bazaras bus didžiausias už visus šioje kolonijoje buvusius bazarus.

— Parapijos bazarai eina gerai. Gerieji parapijonai jau pradėjo siųsti bazarui aukas. Juozas Vabalas paaukavo kavą lempą, ponia Mažienienė pasižadėjo gražią lovą, ponia Elena Petrulaitienė aprikepti "valgomųjų rožių", kurias visi labai mėgsta ir atsivalgyti negali.

Šv. Jurgio par. Chicago. Jau buvo rašyta apie gražų spalio 9 dienos minėjimą šioje kolonijoje, tik per neapsižiurėjimą praleista paskelbti tą dieną priimtoji svarbi rezoliucija, kur taip skamba:

"Skaitlingam lietuvių, Amerikos piliečių susirinkime, įvykusiame Lietuvių Tautos gedulo dienoje, spalio 9, Chicagoje, nuodugniai apsvarsčius Lenkijos vykiamąjį lietuvių pogromą Vilniuje, uždarančią be jokios priežasties liet. švietimo centrą "Rytą", lietuvių mokyklas ir sukemšantį kalėjimus visą eilę lietuvių veikėjų, griežtai ir energingai protestuojame prieš tokius lenkų žygius ir prašome Tautų Sąjungos sudrausti lenkus ir padaryti atatinamus žygius, kad kuogreičiausia Vilnių gražinus Lietuvai."

Rezoliucija vienbalsiai buvo priimta.

Mokyklos vaikučių auka. Šv. Jurgio mokyklos vaikučiai Vilniaus lietuvių našlaičių šelpimui sudėjo \$34.04. Tai labai graži mažyčių auka savo mažiems broliams ir sesutėms šelpti. Pridėjus tą mažyčių auką ir įžangos įeigų prie durų ir atėmus visas išlaidas, aukų susidarė labai graži suma, butent \$141.77, kurios persiūsta ten, kam jos ir buvo skirtos.

Šv. Mykolo par. Chicago. Spalio 6 d. parapijos svetainėje surengtos prakalbos tikslu paminėti Vilniaus užgrobimo sukaktuves. Žmonių susirinko neperdaugiausia, nes lietus pylė, kaip iš kibiro. Programą išpildė parap. mokyklos mokinių choras, vedamas p. N. Kulio.

Kalbėjo kun. Bublys, nesenai atvykęs iš Lietuvos ir "Draugo" red. p. L. Šimutis. Be to, kalbėjo ir kun. J. Švirskas, kuriam teko buti Vilniuje, jau lenkams jį valdant.

Aukų Vilniaus našlaičiams surinkta \$44.35c.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kurie žmonės turėdavo stebuklą ir pranašystės dvasią? Ar jie buvo paprasti žmonės?

“Laivo” sk. J. Bl. Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Tie turėdavo stebuklą ir pranašystės dvasią, kuriems tas dovanas suteikdavo šv. Dvasia. Apie tai aiškina šv. Povylas I laiške į Korintiečius 12 sk. 10 eil. tą mintimi, kad parodžius, jog “tai daro viena ir ta pati Dvasia, dalindama kiekvienam, kaip ji nori.” (I Kor. 12. 11.).

KLAUSIMAS. — Ką tokios tretininkės yra vertos, kurios priklauso prie taip brangaus Ordeno, o nėra ištikimos savo pasižadėjimams būti maldingoms, pavyzdingoms visame gyvenime? Kai kurios mūsų apielinkės tretininkės, nors kasdien eina prie šv. Komunijos, bet vos iš bažnyčios išeina, tuojau ima liežuviais plakti visus: kunigus, seseris, kaimynus, nei nemanydamos, kad blogai daro ir nusideda. Nuo tokių tretininkų yra didelė negarbė, kad net baisu prie tretininkų priklaustyti. Praneškite, ką daryti, kaip pataisyti jas?

“Laivo” skaitytoja iš Phila, Pa.

ATSAKYMAS. — Laikykitės tretininkų įstatų. Tris kartus tegul perspėja klystančias jūsų draugijos vyresnybė, o joms nepasitaisant, išbraukite iš tretininkų eilių. Tretininkai sudaro Draugiją — Ordeną ir tos draugijos įstatų turi laikytis. Kas jų nesilaiko, negali būti Ordeno narys.

KLAUSIMAS. — Ką patarti moteriškei, kuri turi nuo dvidešimties metų savo namuos burdingierių? Žmonės labai įtaria ir piktinasi. Ji einanti prie išpažinties, bet man atrodo, kad to per maža.

J. P. iš Phila, Pa.

ATSAKYMAS. — Jeigu ji yra našlė, ar visai netekėjusi, o per tiek metų draugavo su tuo asmeniu, patarkite apsivesti.

Tuomet pasiliaus papiktinimai. Jeigu gi yra vedusi, — bus geriau jei persiskirs, nes reikia žmogui ne vien save, bet ir kitus mylėti ir neduoti artymui papiktinimų, nors nei kokių ištikro kitų nusikaltimų nebutų. Gerai daro, kad eina išpažinties.

KLAUSIMAS. — Kaip angelai galėjo nusikalsti, kad jie kuno neturi?

J. P-nė Dixel Hill, Pa.

ATSAKYMAS. — Angelai turėjo ir dabar turi liuosą valią ir labai didelį žinąją amžinųjų tiesų, protą. Buvo duotas toms dangiškomis dvasioms laikas apsispręsti savo liuosą valia, ar nori tarnauti Dievui ir amžinai su Juo pasilikti, ar nenori. Dalis angelų pasikėlė puikybėn, panorėjo aukštesni būti už patį Sutvėrėją. Tame jų nuodėmė — nusikaltimas. Kurie pasiliko ištikimi, — sutvirtėjo gerame ir jau negali nusikalsti, kurie išsižadėjo Dievo, sutvirtėjo savo blogoje valioje ir negali atitaisyti. Nuo Dievo atsitraukė ir Dievas juos pašalino iš dangaus laimės į amžinąją pragaro bausmę.

Tamsta sakai, kad angelai kuno neturi, tai kaip galėjo nusikalsti? Tikrai, angelai kuno neturi. Bet ne vien kunas nusikalsta. Ar gyvuliai Dievui gali nusikalsti? Juk jie turi kuną? Ne. Kodel? Nes liuosos valios nei supratimo neturi. Kas žino kur yra bloga, o nori jo ir daro vistiek, ar ten panaudos savo vien protą pav. puikybėje, ar net ir kuną, pav. girtuokliavime, — nusikalsta.

KLAUSIMAS. — Ar Lindbergas, kuris perlėkė orlaiviu Atlantiką yra katalikas, ar ne.

N. O. “Laivo” Sk.

ATSAKYMAS. — Deja, jis nėra katalikas.

“Elektros Jėga Didina Gyvenimo Patogumus”

Taip sako Herbert Hoover,
Suv. Valstijų Komercijos
Departamento Sekretorius

*“Mes esame gadynėje didelio elek-
trikinės jėgos išsiplėtojimo ir pa-
naudojimo—ji palengvina žmonių
darbą; ji didina produktyvumą; ji
didina žmonių gyvenimo patogu-
mus.”**

TAS, ką kiekvienas darbininkas Suv. Valstybėse gali padaryti savo rankomis, dešimt sykių yra padauginama elektra, kurią jis vartoja. Šešiasdešimt milijonų žmonių savo namuose vartoja elektrinius įrankius.

Elektros jėgos pasigavimas yra didžiausios vertės delto, kad jos gali gauti tada, kada reikia ir ten, kur reikia. Tai mat ką reiškia elektros jėgos išplėtojimas, ir ko vertas yra pramatymas ir veikimas šioje šalyje tų, kurie įkurė kompanijas elektros jėgai ir šviesai plėtoti.

Kadangi elektros kompanijos pastatė elektros dirbtuves ir perdavimo linijas atsižvelgiant į ateities

reikalavimus, tai kiekvienas naujas išradimas elektros srityje rado gausų šaltinį jėgos tam išradimui panaudoti gyvenime. Dabar net mažieji miesteliai gali gauti elektros per sujungimo sistemą.

Karštas visuomenės pritarimas daug prisidėjo prie išplėtojimo elektros vartojimo. Į elektros kompanijas yra investinę savo pinigų trys milijonai žmonių ir visa visuomenė pasinaudojo iš papiginimo kainų, įvedant vis naujus ir pagerintus išradimus.

Kad užtikrinti pilniausią gyvenimo patogumą ir laimę, kurią elektra suteikia, tai individualė iniciatyva, kuri yra Amerikos principas, privalo but užlaikytas.

** Pilnas sekretoriaus Hooverio tekstas gali but pasiųstas ant pareikalavimo.*

COMMONWEALTH EDISON CO.

72 W. Adams Steet, Chicago

Svarbus Reikalas

Mūsų kolonijos apmiršta, — reikia joms vadų. Ištautėjimas smarkiai plinta, — mums reikia susipratusių Amerikoje gimusių lietuvių. Kitos tautos mus nustumia, — mums reikia gausingos šviesuomenės, inteligentų. Netikėjimo prietarai plinta, — reikia gerų misijonierių, atsidavusių apšvietos plėtimui vienuolių.

Kur visa tai gausime? Turime išsiauklėti. Marijonų Kongregacija pasižadėjo įkurti bernaičiams Kolegiją, iš kurios galės kilti visos eilės susipratusių jaunuolių, busimų mūsų išeivijos vadų.

Marijonai priruošiamąjį darbą atliko. Jau turi pasiuntę net 8 studentus į Europos Universitetus specializuotis, kad busimoje Kolegijoje galėtų mokytojauti. Bet dar neturime pastatę erdvių tinkamų Kolegijai murų. Marian Hills Kolegija gali talpinti vos apie 30 studentų, o čia reikia vietos ruošti 150-200 studentų.

Visą savo laiką, darbą ir lėšas sudeda Marijonai beruošdami Aukštąjį mokslo įstaigai mokytojus, neišgali pastatyti erdvių Kolegijai rumų. Plati visuomenė, kurios labui dirba Marijonai, turėtų ateiti su gausia parama. Žinokite, nei Jus Marijonas savo turto neturi. Kiekvienas Jusų centas bus pavartotas ten, kur Jus jį paskirsite. Iš Tamstos laukiame paramos. Visiems geriems darbams Tamsta ištiesi pagelbos ranką, juo labiau mūsų pačių Amerikos lietuvių reikalui, mūsų Tautos ateičiai neuždarykite savo geros širdies. Aukokite sulyg savo išgalės. Daugiau turite, daugiau aukokite kilniam tikslui, mažiau turite — mažiau duokite, bet neatsisakykite parenti lietuvių bernaičių Kolegijos. Malonėkite pažymėti kryžiumi (x) tinkamose vietose Jusų skirtą auką ir atkirpę siųskite šiuo adresu:

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJŲ CENTRAS

2334 SO. OAKLEY AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS.

Malonėkite priimti mano auką dol. c.

MARIJONŲ KOLEGIJAI IR ĮSKAITYKITE MANE

Vienkartinis Remėjas	Nuolatinis Remėjas	Amžinasis Remėjas	Garbės Remėjas	Kolegijos Steigėjas	Dienos Uždarbį	1000 plytų Kolegijai
()	()	()	()	()	()	()
moka sulyg išgalės	moka \$3.00 į metus	moka \$50.00	moka \$100.00	moka \$500.00	\$.... c....	\$25.00

Mano adresas

Paaiškinimas. Visi Marijonų Kolegijos Remėjai yra Vienuolijos nuopelnų, gerų darbų dalininkai. Nuolatiniai Remėjai moka į metus \$3.00 ir gauna per visus metus laikraštį "Laivą". Amžinieji įneša \$50.00 pasilieka Remėjais kol jie gyvi, o Garbės Remėjai ir Steigėjai yra skaitomi Remėjais kol Marijonų Vienuolija gyvuos. Jie visi gauna laikr. "Laivą" nuolatos. Atskirai metams "Laivas" — \$2.00.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
"DRAUGĄ"

"Drago" kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.